

РЕШЕНИЕ

№ 10961

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8211** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по жалба на А. И. М. с адрес в [населено място], чрез адв. К., против решение № 2512/07.07.2025 г., постановено по а.н.д. № 11172/2024 г. на Софийски районен съд, 94-ти състав, с което е потвърдено НП № 23-4332-009711/01.06.2023 г., издадено от началник група в ОПП, СДВР. С него, на основание чл. 183 ал. 5, т. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП, на М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100, 00 (сто) лева и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на 2000, 00 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба се сочи, че оспореният съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон, постановен в нарушение на съдопроизводствените правила. Излага пространни съображения по неправилно установяване на фактите, липса на извършено административно нарушение и липса на основание за ангажиране на медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвната плазма. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира разноси.

Ответникът – Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, в писмен отговор оспорва касационната жалба като неоснователна, съответно моли същата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното съдебно решение. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност досежно претендираните от насрещната страна разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 16.05.2023 г. около 23:20 часа жалбоподателят М. управлявал собствения си лек автомобил на територията на [населено място] като се движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. По време на движението си по [улица]управляваният от жалбоподателя автомобил преминал на близко разстояние до управлявания от свидетеля А. Т. скутер и го „засякъл“. Горното привлякло вниманието на свидетеля, който продължил да следва движението на автомобила. След това управляваният от жалбоподателя автомобил преминал на червен забранителен сигнал на работещата в автоматичен режим светофарна уредба на кръстовището на [улица]и [улица], което също било възприето от свидетеля. Последният подал сигнал на ЕЕНСП 112 от личния си телефонен в 23:27 часа, като съобщил за неадекватно и опасно шофиране на водача на автомобила, както и за навлизането и преминаването му през кръстовища на забранителен червен сигнал на светофарните уредби. Пред оператора на спешния телефон 112 свидетелят индивидуализирал марка, модел и регистрационен номер на автомобила. Тъй като искал да се увери, че сигналът му се ще се приеме, свидетелят продължил да следва управлявания от жалбоподателя автомобил по време на движението му през площад "О. мост", [улица], [улица]и в[жк]. В 23:32 часа Т. подал втори сигнал на телефона за спешни повиквания 112, като разговорът му с оператора и с оперативния дежурен при 07 РУ - СДВР продължил, докато свидетелят следвал автомобила. Жалбоподателят паркирал управлявания от него автомобил в междублоково пространство, ползвано като паркинг, до бл. 367 в[жк]. След като паркирал автомобила, жалбоподателят изгасил двигателя и слязъл от моторното превозно средство. Действията на въззивника по паркиране на автомобила и слизането му от последния били наблюдавани от свидетеля Т., който бил спрял със скутера си на тротоар на [улица], и в разговора си с полицейски служител, с който бил свързан при обаждането си на телефон 112, съобщавал конкретните действия на жалбоподателя. Около 00:40 часа на 17.05.2023 г. по подадения сигнал на мястото пристигнали служители на 07 РУ – СДВР. Същите установили жалбоподателя извън автомобила и до предната шофьорска врата, който се легитимирал с карта на орган на съдебната власт. Служителите на МВР уведомили дежурната част и на мястото били изпратени още екипи за да тестват водача за употреба на алкохол и наркотични вещества. Извършена била проба за наркотични вещества, като същата била отрицателна. Неколкократно пристъпвали към вземане на проба за алкохол, като всеки път жалбоподателят не издишвал въздух в достатъчна степен за извършване на реален отчет на пробата, съотв., неколкократно са му били давани указания как следва да пристъпи към даване на пробата и му било направено показнт от служител на МВР, отчетено като отрицателна проба. Предвид горното бил съставен талон за медицинско изследване с указание до 45 минути от връчването на талона жалбоподателят да се яви в УМБАЛ "Света А." за извършване на медицинско и химическо изследване за установяване концентрацията на алкохол в кръвта, което не било сторено.

Срещу съставения АУАН били депозирани възражения. В следствие било издадено обжалваното НП.

Въззивният състав установил фактите посредством събиране на гласни доказателства, вкл. от

страна на свидетели на жалбоподателя. При съвкупната преценка първостепенният съд приел за съществен от обективна и субективна страна състава на административно нарушение, вменено на нарушителя.

Решението е правилно.

Въззивното решение е постановено при повторно разглеждане на спора. При първата касационна проверка съдебният състав е върнал делото за ново разглеждане за изясняване на спорни факти и обстоятелства.

Спорът е за установените факти.

Свидетелят Т. е бил провокиран от маневрите на жалбоподателя на шосето, които са го мотивирали да подаде сигнал на телефон 112. Видно от възпроизведените и записани разговори с тел. 112 свидетелят е бил в постоянна връзка с дежурния екип на спешния телефон и в реално време е възпроизвеждал маршрута и нарушенията на жалбоподателя до момента на паркирането на автомобила, без да губи визуален контакт. Доказана е незаинтересоваността на свидетеля и липса на основания, които при съвкупната проверка да доведат до опорочаване на приобщените показания.

Една от най-важните гаранции за законосъобразно упражняване правомощията на актосъставителя, предвидени в процесуалния административен закон, е изискването актът да бъде съставен в присъствието на и подписан от свидетели. Функциите на свидетелите по съставянето на акта са да съдействат на актосъставителя да установи обективната фактическа обстановка, при която е извършено нарушението; да бъдат източник на гласни доказателствени средства в производството по разследване на спорните обстоятелства от актосъставителя или от наказващия орган или в производството по оспорване на издаденото наказателно постановление пред съда, относно възприетите от тях факти и обстоятелства за извършеното нарушение. Поради това същите са годно доказателствено средство за установяване на извършването на административно нарушение (в случая преминаване на червен светофар), по смисъла на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Всички останали свидетели със служебно качество, незаинтересовани, са единодушни, че жалбоподателят неколkokратно се опитал да направи проба, но с действията си не правел качествена проба на апарата като не подавал достатъчен въздух, която да отрази валиден резултат – положителен или отрицателен. Ето защо законосъобразно и в съответствие с материалния закон въззивният състав е приел, че правилно е бил издаден талон за медицинско изследване.

При съвкупна оценка на събраните доказателства съдът е спазил опитните правила, дал е превес на тези, които в мнозинството си, вкл. и в превес като обем и непротиворечивост – веществени доказателства под формата на записи и свидетелски показания на незаинтересовани лица, водят до извода, че М. е управлявал автомобила си сам, преминал е при забранителен знак и по същество е отказал даването на проба за алкохол с което е осуетил пробовземането.

С оглед възраженията на касатора, че уредът е отчел отрицателен резултат, но въпреки това полицейските служители са настояли да продължат с тестването му, е била изискана справка за лицата, по отношение на които са били извършени горепосочените проби с №№ 3784 и 3785, които като време на извършване биха могли да бъдат съотнесени към извършената проверка. Установено е от писмени доказателства, че тези проби не са били дадени (взети) от М..

Споделят се съображенията на въззивния съд, че насрещните гласни доказателства са дадени от заинтересовани лица, целящи да обслужат защитната теза на касатора. Същите са и противоречиви и нелогични – липсват данни за второ лице, присъстващо на проверката за алкохол. Едва при повторното разглеждане на спора от въззивния съд е наведен довод, че друг е имал качеството на водач на автомобила, а не М..

Не е доказана и защитната теза, че М. е претърпял инцидент по време, който го е възпрепятствал

да посети болничното заведение за даване на кръвна проба.

В останалите части на съдебния акт настоящият състав изцяло споделя изводите на въззивния съд, които не следва да бъдат преповтаряни.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника са дължими разноси за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 66.46 евро (130 лв.), на основание чл. 27е НЗПП с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2512/07.07.2025 г., постановено по а.н.д. № 11172/2024 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА А. И. М., с адрес в [населено място], [улица], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66.46 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.